

Skal støtten til UNRWA fjernes?

Ordførertale vedr. Forespørgselsdebat 22 den 7. febr. '24

Karsten Hønge, SF

At ansatte i en FN-organisation har deltaget i Hamasterror eller udtrykt sympati for det, er selvfølgelig fuldstændig uacceptabelt. Jeg har tillid til, at FN rydder op og skiller sig af med dem. Men skal palæstinenserne nu modtage en kollektiv straf for gerninger udført af nogle få? Det ligger godt nok langt fra dansk retsopfattelse. Det er fuldstændig ude af proportioner at trække støtten til UNRWA, ligesom Israels krig imod civile palæstinensere er ude af proportioner i forhold til truslen.

Martin Krasnik skrev i en leder i Weekendavisen den 26. januar – og jeg citerer:

”Når Israel presser på for at få det internationale samfund til at stoppe støtten til UNRWA, må det være, fordi man forestiller sig, at hele problemet dermed forsvinder. Det er naturligvis en skør fantasi. Hvis UNRWA bryder sammen, vil Gaza og dele af Vestbredden også bryde sammen. Hvem forestiller israelerne sig mon vil løse det problem for dem? Saudi-Arabien? God fornøjelse med det”, slutter Martin Krasnik af.

Det samme vil jeg spørge Liberal Alliance og Danmarksdemokraterne om, for de partier leger med ilden.

For en uge siden stod jeg sammen med fire folketingskolleger ved den egyptiske grænseovergang Rafah. Få hundrede meter fra os i Gaza levede palæstinenserne i hundredtusindvis i den yderste armød. På den egyptiske side holdt lastbiler i uendelige køer fyldt med mad, medicin, hospitalsudstyr og andre fornødenheder til de lidende palæstinensiske familier.

Vi kørte op og ned ad vejene, hvor ca. 1.000 lastbiler holdt stille. 500 lastbiler var her og nu klar til at køre ind i Gaza, men de israelske myndigheder tillader kun mellem 100 og 150 biler at passere dagligt, selv om behovet er mindst fire gange så stort. Israelerne bruger alle mulige groteske begrundelser for at bremse hjælpen til Gaza, øjensynlig følelsesmæssigt galvaniserede over for de menneskelige lidelser i Gaza.

Skal svaret fra Danmark virkelig være, at vi oven i det stopper støtten til UNRWA? Nej, der er brug for mere humanitær støtte, ikke mindre. Red Barnets rapporter fra Gaza beskriver børn, der får amputeret arme og ben uden bedøvelse og får plukket maddiker fra deres år. Alt det, der skal til, for at et barn kan overleve, har de simpelt hen ikke adgang til – mad, vand, medicin, lægehjælp, sikkerhed, tryghed, hjælp. Selv de mest erfarne Red Barnet-kolleger og kolleger i andre organisationer er rystede i deres grundvold og fortæller, at de aldrig har oplevet noget lignende.

Skal svaret virkelig være mindre nødhjælp? Øjensynlig, hvis det stod til Liberal Alliance og Danmarksdemokraterne. Men nej, selvfølgelig ikke.

Johanne Schmidt-Nielsen, generalsekretær i Red Barnet, er i Dagbladet Information citeret for at sige:

Når børn »bliver ramt af underernæring, svækkes deres immunforsvar, og de kan ikke bekæmpe sygdomme. De bliver nemmere ramt af infektioner, og så taber de sig endnu mere. Og lige nu spreder sygdomme sig i Gazastriben på grund af overfyldte tilflugtssteder, det totale kollaps af grundlæggende sanitets- og sundhedsfaciliteter, manglen på medicin og medicinsk udstyr, et stigende antal lig, som ikke bliver begravet, og manglen på rent vand. Der er flere og flere, der bliver ramt af luftvejsinfektioner, diarré, gulsot, meningitis.«

Og som Johanne Schmidt-Nielsen tilføjer: *»Sult kan på længere sigt bremse udviklingen af et helt land.«*

Skal svaret virkelig være mindre hjælp? Jeg synes ikke, det er så svært at tage stilling. I Gaza er det svært at se noget håb overhovedet. Der er kun død, afmagt, desperation og undergang. Skal svaret virkelig være at fjerne en af de institutioner, UNRWA, som trods ekstreme arbejdsvilkår alligevel er til

stede for at afhjælpe den allerværste nød? Det eneste humane svar er at fortsætte støtten til FN. Vi skal gøre det af humanitære grunde, for palæstinenserne er faktisk også mennesker.

SF mener, at Danmark skal fortsætte støtten til UNRWA og lægge størst muligt pres på Israel for at få hjælp ind i Gaza. På kort sigt er våbenhvile helt nødvendig, og på længere sigt er svaret en to-stats-løsning.